

РЕШЕНИЕ

№ 579

гр. Пловдив, 17.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, Х НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на осемнадесети февруари през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Светослав Н. Узунов

при участието на секретаря Марина П. Малинова
като разгледа докладваното от Светослав Н. Узунов Административно
наказателно дело № 20225330200144 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 302/2021г. от 16.12.2021г.,
издадено от началника на отдел „Митническо разузнаване и разследване“ в
ТД „Митница-Пловдив“, Агенция „Митници“, с което на Н.Х.М., ЕГН
*****, е наложена глоба в размер на 1000лв. за нарушение на чл. 126,
ал. 1, т. 1 от ЗАДС и е отнет в полза на държавата на основание чл. 124, ал. 1
вр. чл. 126 ЗАДС общо 1,975 кг. тютюн за пушене, намиращ се на съхранение
в Трето РУ-Пловдив.

С жалбата и в съдебно заседание се навеждат конкретни съображения
за незаконосъобразност на НП и се моли същото да бъде отменено.
Претендира разноси.

Въззиваемата страна взема становище за неоснователност на жалбата.
Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е подадена в законоустановения 7-дневен срок (НП е връчено
на 22.12.2021г., а жалбата е подадена в съда по пощата с клеймо от
29.12.2021г.), от процесуално легитимирана страна, против акт, подлежащ на
обжалване по съдебен ред, поради което се явява процесуално допустима и
подлежи на разглеждане по същество.

Съдът като се запозна с приложените по делото доказателства, обсъди доводите изложени в жалбата и служебно провери правилността на атакуваното постановление, намери, че са налице основания за неговото потвърждаване по следните съображения:

На 23.09.2021г. била извършвана СПО от полицейски служители от Трето РУ-Пловдив във връзка с незаконно държане на акцизни стоки. В хода на операцията участвали полицейските служители – св. Д. Л. и св. М. М.. В хода на проверката служителите получили оперативна информация за лице, което държи и пренася акцизни стоки. Служителите установили на ул. „Дилянка“ в гр. Пловдив, на спирка на градския транспорт, че лицето е жалбоподателят М.. Същият държал две черни найлонови чанти. Попитали го какво има в чантите и той отговорил, че държи тютюн. Полицейските служители се обадили на автопатрул, който съпроводил жалбоподателя до сградата на Трето РУ-Пловдив. По случая била образувана преписка рег. № ЗМ 540/2021г. С протокол за доброволно предаване от 23.09.2021г. жалбоподателят М. предал държаното от него количество тютюн, като посочил собственоръчно, че го е закупил от Руския пазар за лична употреба. Във връзка с иззетото вещество била изготвена експертна справка № 1585 от 13.10.2021г., съгласно която жълто-кафявата листна маса, обект на изследване, представлява тютюн с нето тегло 1,975 кг., който може да се използва за пушене без да се подлага на допълнителна индустриална обработка. Същият попадал в обхвата на продуктите, дефинирани в чл. 12, ал. 1, т. 1 от ЗАДС като „тютюн за пушене (за лула и цигари)“.

С Постановление от 15.11.2021 г. на РП - гр. Пловдив, е отказано да се образува досъдебно производство по преписката, и е постановено материалите да се изпратят на компетентния орган за ангажиране административнонаказателна отговорност.

Жалбоподателят бил уведомен за образуваната административнонаказателната преписка с писмо рег. № 32-380514/26.11.2021г., получена от него лично на 01.12.2021г. На 16.12.2021г. било издадено обжалваното наказателно постановление на основание чл. 36, ал. 2 от ЗАНН.

Дължимият акциз за държаното количество тютюн за пушене от 1,975 кг., изчислен при условията на чл. 41, вр. чл. 29, ал 2 и чл. 38 от ЗАДС, е в

размер на 300,20 лв.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на показанията на разпитаните в хода на производството свидетели. Св. М. обяснява за обичайния ход, по който протичат проверките, но заявява, че за процесното деяние не си спомня, поради множеството такива случаи. Свидетелят Л. обаче подробно разказва за хода на извършената проверка и за установяването на жалбоподателя и на държаните от него акцизни стоки. Съдът кредитира показанията на свидетелите и по-конкретно на св. Л., доколкото същите се подкрепят и от приобщените по делото писмени доказателства: Постановление за отказ за образуване на досъдебно производство; Протокол за доброволно предаване от 23.09.2021г., Писмени обяснения на Н.М., Експертна справка № 1585/13.10.2021г., Писмо рег. № 32-380514/26.11.2021г., разписка за връчване от 01.12.2021г., справка за съдимост.

Гореизброените доказателства и доказателствени средства са последователни, безпротиворечиви и взаимодопълващи се, поради което и съдът изцяло ги кредитира.

Въз основа на така приетата фактическа обстановка, съдът прие от правна страна следното:

Не е оспорено по делото, а и от приложената по делото Заповед № ЗАМ 1084/32-246797/02.08.2021г. на Директора на Агенция Митници се установява компетентността на административно наказващия орган.

В случая е приложима разпоредбата на чл. 36, ал.2 ЗАНН, в която АУАН изобщо не се издава, доколкото административно-наказателното производство е образувано след изпращане на преписката от прокуратурата в следствие на отказ да се образува досъдебно производство. Неоснователно се явява възражението за липса на идентитет между описаното в постановлението за отказ да се образува ДП деяние и описаното в процесното наказателно постановление. Видно от съдържанието и на двата документа, се касае за една и съща проверка, провеждана срещу едно и също лице, за деяние, осъществено на едно и също място, дата и време, като и изпълнителното деяние – „държане“, прието от прокурора за осъществило се в обективната действителност, съответства и на изпълнителното деяние в наказателното постановление.

В този случай шестмесечният срок за издаване на НП тече от получаване на прокурорската преписка. Това условие в случая е налице, доколкото от датата на издаване на НП- 16.12.2021 е видно, че шестмесечният срок е спазен дори по отношение на датата на извършване на деянието – 23.09.2021г.

При съставянето на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на жалбоподателя. Пълно и точно са описани всички съставомерни обстоятелства, които да позволят на съда да направи преценка извършено ли е нарушение и каква е неговата правна квалификация.

В конкретния случай правилното установяване на фактическата обстановка е довело и до законосъобразно приложение на материалния закон.

Съгласно трайната съдебна практика „държането“ представлява съзнателно и волево упражняване на фактическа власт върху дадена вещ, която власт е съпътствана с възможност за носителя ѝ във всеки един момент да се разпореди с вещта в свой или в чужд интерес, посредством правни или фактически действия. Така изрично Решение № 101 от 13.07.2016 г. по н. д. № 296 / 2016 г. на ВКС, 3-то н.о, Решение № 174/02 януари 2019 г. по н.д. № 629 по описа за 2018 г. на ВКС, Решение № 92/19.06.2015 по дело № 204/2015 на ВКС.

От приетата за установена фактическа обстановка е видно, че този елемент от фактическия състав е налице.

Държаната стока тютюн за пушене представлява акцизна стока по смисъла на чл. 12, ал.1, т.1 ЗАДС, вр. чл.2, т.2 ЗАДС, като по този начин за държателят е възникнало задължение по смисъла на чл. 126 ЗАДС да притежава документ, доказващ заплащането, начисляването или обезпечаването на акциз, за да бъде упражняваната от него фактическа власт правомерна.

В нормата на чл. 126 ЗАДС са предвидени в условията на алтернативност няколко възможни документа, които биха обусловили законосъобразност на поведението му. В случая деецът не е притежавал нито един от тях и не е изложил твърдения, нито е ангажирал доказателства, да е притежавал такива. Нещо повече, от самите обяснения, дадени от наказания субект в хода на прокурорската преписка, е видно, че такъв документ не е

съществувал, предвид произхода на стоката, а именно нелегално закупена от неустановено по делото лице.

Правилно е квалифицирано нарушението като такова по чл. 126, ал. 1, т. 1 ЗАДС, а не по чл. 123 от ЗАДС. Следва да се подчертае, че нарушенията по чл. 123 ЗАДС и чл. 126 ЗАДС са напълно самостоятелни и имат отделно приложно поле, доколкото въвеждат различни правила за поведение. Чл. 123 ЗАДС въвежда изискване потребителските опаковки на държаните акцизни стоки да са облепени с оригинален бандерол, а чл. 126 ЗАДС предвижда задължение упражняваната фактическа власт да е съпроводена с притежание на документ, доказващ внасянето, начисляването или обезпечаването на дължимия акциз. Така съдебната практиката приема, че член 123 от ЗАДС би бил приложим, ако стоката е била в потребителска опаковка, предназначена за реализация на вътрешния пазар, и върху която задължително следва да се съдържа акцизен бандерол, а не когато стоката е в насипно състояние – в този смисъл е и Решение № 197/22.06.2017г. по к.а.н.д. №217/2017г. на АС-Перник.

Субект на нарушението по чл. 126 ЗАДС може да бъде всяко лице, което държи, предлага, продава или превозва акцизни стоки, без за тях да е налице документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза. Законодателят не е ограничил субектите на това административно нарушение само до регистрираните по ЗАДС лица или чрез въвеждане на друг критерий – в този изричен смисъл е и трайната съдебна практика на касационната инстанция – Решение № 280 от 04.02.2020 г. по к. адм. н. д. № 2521 / 2019 г. на ХХІ състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 2149 от 05.12.2017 г. по к.а.н. д. № 3177 / 2017 г. на ХХVІ състав на Административен съд Пловдив, Решение № 1034 от 19.06.2020 г. по к. адм. н. д. № 529 / 2020 г. на ХХІІІ състав на Административен съд - Пловдив и др.

Неоснователно се явява възражението, че неправилно е бил изчислен дължимият акциз в размер на 300,20 лв. Съгласно чл. 38, ал. 1 от ЗАДС, акцизната ставка за тютюн за пушене е 152 лв. за килограм. Съгласно чл. 29, ал. 2 от ЗАДС, данъчната основа за облагане с акциз за тютюна за пушене (за лула и цигари) е количеството тютюн за пушене, измерено в килограми. Поради това и дължимият акциз, изчислим по правилата на чл. 41 от ЗДДС, е

в размер на 1,975 кг. * 152 лв. = 300,20 лв.

Доколкото двойният размер на дължимия акциз за процесните стоки възлиза на 600,40 лева, то съвсем законосъобразно санкцията е индивидуализирана в рамките на законоустановения в нормата на чл. 126, ал.1 ЗАДС минимум- 1000 лева.

Констатираното нарушение разкрива типичната обществена опасност на деяния от този вид, а не по-ниска, което прави и невъзможно приложението на чл. 28 ЗАНН в процесния случай.

В този смисъл следва да се съобрази стойността на невнесения акциз около 300 лева, чийто двоен размер- 600 лева, надминава шест пъти стойността, която законодателят е приел, че може да се квалифицира като маловажен случай в чл. 126б, ал.2 ЗАДС. Това обстоятелство следва да се отчете като отегчаващо, което повишава степента на конкретната обществена опасност на деянието.

В този смисъл е и трайната практика на Административен съд Пловдив, която е приемала, че не може да се приложи чл. 28 ЗАНН в случаи, когато стойността на невнесения акциз е била двойно и тройно по-малка от тази по настоящото дело – така Решение № 719 от 13.04.2020 г. по к. адм. н. д. № 100 / 2020 г. на XIX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 808 от 10.04.2019 г. по к. адм. н. д. № 627 / 2019 г. на XXIV състав на Административен съд - Пловдив.

Същевременно възрастта на жалбоподателя (която неправилно е надвишена от процесуалния му представител в хода на съдебните прения, сочещ че е ** годишен) и пенсията, която получавал в размер на 200-220 лв. (за което не са представени доказателства), не биха могли да обусловят прилагането на чл. 28 от ЗАНН. Основен принцип в правото е, че парите са от род, който не погива (*genus non perit*). В тази връзка и обстоятелството, че длъжникът не разполага с парични средства за изпълнение на задължението, не го освобождава от отговорност. В противен случай би се стигнало до положение, при което неплатежоспособни лица извършват действия, нарушаващи установения ред на държавно управление, след което биват оправдани за извършените от тях незаконни действия с аргумент, че нямат средства да заплатят наложените им санкции, което не само би било юридически неоправдано, но и би довело до несправедливо третиране и до

неравенство на гражданите пред закона, абсолютно недопустимо на основание чл. 6, ал. 2 от Конституцията на Република България. Имущественото състояние е от значение при определянето на размера на наложеното наказание на основание чл. 27, ал. 2 от ЗАНН. В случая наложеното наказание е в минимален размер, поради което и въпросът за конкретното имуществено състояние (за което жалбоподателят не представя доказателства), се явява без значение.

На основание чл. 124, ал.1 ЗАДС, тютюнът подлежи на отнемане в полза на държавата, поради което и правилно с наказателното постановление е отнет иззетият тютюн за пушене.

По изложените съображения, НП се явява правилно и законосъобразно и като такова следва да се потвърди изцяло.

По разноските:

С оглед на крайния изход на спора, разноси се дължат от жалбоподателя на въззиваемата страна. На основание чл. 63д ЗАНН вр. чл. 37, ал. 1 ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът определи да бъде присъдено възнаграждение в размер на 80 лв. за осъществената защита от юрисконсулт, като съобрази фактическата и правна сложност на делото и вида и количеството на извършената дейност.

По аргумент от т.6 от ДР на АПК, вр. чл. 63, ал.5 ЗАНН, вр. чл. 27 ГПК разноските следва да се присъдят в полза на юридическото лице, разпоредител с бюджетни кредити, в чиято структура е включен наказващият орган. В случая това е Агенция Митници, която видно от чл. 7 Закона за митниците представлява юридическо лице на бюджетна издръжка и второстепенен разпоредител с бюджетни кредити към министъра на финансите.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 302/2021г. от 16.12.2021г., издадено от началника на отдел „Митническо разузнаване и разследване“ в ТД „Митница-Пловдив“, Агенция „Митници“, с което на

Н.Х.М., ЕГН *****, е наложена глоба в размер на 1000лв. за нарушение на чл. 126, ал. 1, т. 1 от ЗАДС и е отнет в полза на държавата на основание чл. 124, ал. 1 вр. чл. 126 ЗАДС общо 1,975 кг. тютюн за пушене, намиращ се на съхранение в Трето РУ-Пловдив.

ОСЪЖДА Н.Х.М., ЕГН *****, да ЗАПЛАТИ на Агенция Митници сумата от 80 лева, представляваща разноски за представителство пред Районен съд.

Решението подлежи на обжалване пред Пловдивски Административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____